

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr 5024 van 14 december 2007
in de zaak RvV X / IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Nepalese nationaliteit, op 13 september 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 september 2004 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 24 augustus 2007 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaart de Nepalese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 30 november 1977 in Mirkot Village Development Committee (VDC) ward 9, district Gorkha. Uw kaste is Sarki-Nepali, wat impliceert dat U behoort tot de Dalit, de kastelozen. U bent op 9 maart 1999 gehuwd met X, eveneens Dalit. U bent vader van een dochter, geboren in 2000. U haalde in 1999 een bachelor en startte daarna een zaak in computers. U bent na het aanvaarden van uw ‘intermediate’ actief geworden voor de zaak van de Dalits en sloot U in 2051 (Gregoriaanse kalender: 1994) aan bij ANNSFU-R, de studentenvleugel van Yekata Kendra (Eenheidscentrum, de onmiddellijke voorloper van CPN-MB). U werd ingedeeld bij de Dalit Bidharti Phant, dat is de ANNSFU-R-*

afdeling van de kasteloze studenten. In 2025 (1996) werd U voorzitter van het campuscomité van Dalit Bidharti Phant en verantwoordelijk voor alle kasteloze ANNSFU-R-studenten op de campus van Gorkha. In 1997 werd U voorzitter van Dalit Bidharti Phant voor het hele district Gorkha. In 1995 was U al toegetreden tot de Nepal Utpirid Dalit Jatiya Mukti Samaj, de nationale Nepalese vereniging voor de verdediging van de rechten van de Dalit. Op een congres in Kathmandu van 1 tot 3/11/2055 (13 tot 15 februari 1999) viel deze vereniging in drie groepen uiteen, een NCP-groep, een UML-groep en een extreem-linkse groep. Deze laatste werd een nieuwe organisatie, genoemd de Nepal Dalit Mukti Mocho. Onmiddellijk na de scheuring werd op 16 februari een centraal comité verkozen. Het stond onder leiding van een vrouw, Santosi BK, en bestond uit vijftien leden en twee plaatsvervangers. U was één van de plaatsvervangers en kreeg bij die gelegenheid een 'partijnaam', kameraad Y. Vermits Nepal Dalit Mukti Mocho nauw aanleunde bij CPN-MB, had U indirecte banden met deze partij. Uw contact was een kaderlid van ANNSFU-R, Z. In het geheim deed U in uw computerzaak de grafische vormgeving voor Mao Badi-geschriften en publicaties. De Nepal Dalit Mukti Mocho werd bij het uitroepen van de noodtoestand in 2001 verboden. Op 20/08/2058 (5 december 2001) werd Z opgepakt en zou de identiteit van verschillende Maoïsten hebben vrijgegeven. Hij kwam vrij ingevolge een amnestie en is daarop door de Mao Badi omgebracht. Na de vrijlating van Z verkocht U onmiddellijk de zaak in Gorkha en vestigde U zich in Lalitpur, nabij Kathmandu. Nadat de Nepal Dalit Mukti Mocho verboden was, volgde de oprichting van een politieke mantelorganisatie die geen publieke banden heeft met Nepal Dalit Mukti Mocho, maar wel discreet in contact staat met deze partij. De Dalit Jan Jati-partij werd op 23/03/2059 (7 juli 2002) opgericht. Eerste voorzitter was W, V was secretaris-generaal, uzelf was algemeen secretaris. U maakt geen gewag van vervolging door de autoriteiten, wel van 'lastigvallen', detenties en ondervragingen van een uur en administratieve pesterijen, allemaal ingevolge de afkeer van de autoriteiten voor politieke activiteiten door Dalit. Zo werd U op 01/08/2060 (17 november 2003) samen met voorzitter W opgepakt in Lahan Bazar, district Siraha, waar jullie op bezoek waren bij de lokale partij-afdeling. Later vernamen jullie dat de arrestatie het gevolg was van de moord op twee militairen in de streek kort daarvoor. Enkele UML-leden schenen jullie beschuldigd te hebben van betrokkenheid. Jullie werden één dag opgesloten in het lokale legerkamp en daarna twee maanden en vijf dagen in het districtspolitiekantoor van Siraha. U werd ondervraagd maar bleek over een alibi te beschikken. De politie eiste in ruil voor jullie vrijlating dat jullie alle politieke activiteiten zouden staken en jullie werden vrijgelaten na een verklaring getekend te hebben dat jullie zich niet langer zouden bezighouden met terroristische activiteiten. Vlak nadien verbleef U voor enige tijd in het district Siraha bij D, lid van zowel Dalit Jan Jati als CPN-MB. U liet er verschillende pamfletten, documenten, diskettes en een laptop achter in een zak. Het was materiaal dat betrekking had op de verboden organisatie Nepal Dalit Mukti Mocho en de banden met de Dalit Jan Jati-partij. In de zak zat ook uw citizenship card. U vertrok naar Kathmandu en stockeerde voornoemde delicate papieren tijdelijk bij D, omdat u van plan was twee weken later terug te keren. Twee weken later, op 04/03/2061 (18 juni 2004), woonde U een huwelijksfeest bij van een partijlid in Kalyanpur, district Saptari (buurdistrict van Siraha). U kreeg omstreeks het middaguur telefoon van P, de zoon van voorzitter W. Die woonde niet ver van Dhuki en had vernomen dat het leger Di had opgepakt en zijn woonst had doorzocht. Ongeveer een kwartier nadat U het telefoontje ontving verschenen twee politiemannen in burger op het feest. Ze waren op zoek naar X', uw partijnaam. Om een onduidelijke reden meenden de twee dat de broer van de bruid, R, de gezochte 'Xr' was. Ze schoten hem ter plaatse dood. U vluchtte en dook onder. Van de partij Nepal Dalit Mukti Mocho kreeg U het advies om ondergronds te gaan. In overleg met uw echtgenote besloot U het land te verlaten. U stelt op 21/03/2061 (5 juli 2004) de grens met India te zijn overgestoken en op 15 september 2004 in Delhi een vlucht van Air India naar

Parijs te hebben genomen. U hebt op 17 september 2004 in België asiel aangevraagd."

- 1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen.
3. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Nopens de status van vluchteling.

4. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003). Dit is in casu niet het geval.
- 4.1. In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat uit informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt blijkt dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij initieel verklaarde, legaal naar Europa reisde met zijn eigen paspoort en een visum met als motivering een bezoek aan de universiteit van Eindhoven: *"Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal is U gevraagd de door U gevolgde reisweg te schetsen. U stelt op 21/03/2061 (5 juli 2004) de grens met India te zijn overgestoken. Daarna zou U geruime tijd in de buurt van Dehli hebben verbleven en daar op 15 september 2004 in Dehli een vlucht van Air India naar Parijs hebben genomen. U stelt met een vals Indiaas paspoort te zijn gereisd. Gevraagd of U zelf ooit een paspoort hebt gehad, zegt U van wel, maar dat U het niet hebt gebruikt omdat het in Kathmandu was en het voor U te gevaarlijk was om naar de Nepalese hoofdstad terug te keren (gehoorverslag CGVS, 23/08/2007, pp.10-12). Deze verklaringen stemmen voor het grootste deel overeen met die voor de Dienst Vreemdelingenzaken, waar U bovendien herhaaldelijk verklaarde nooit een eigen paspoort te hebben gehad (gehoorverslag DVZ, p.5, p.09). Uit informatie die het Commissariaat-generaal werd bezorgd door het Duitse Consulaat-generaal in Kathmandu, blijkt dat de Duitse consulaire autoriteiten U een Schengenvisum hebben*

uitgereikt met een geldigheid van 21 augustus tot 13 september 2004, dit met als opgave van reden een bezoek aan de technologische universiteit van Eindhoven. U geeft daarop toe vanuit Kathmandu legaal naar Thailand te zijn gereisd en van daaruit een vlucht naar Nederland te hebben genomen met transit in Wenen. U bevestigt in augustus 2004 in Kathmandu te zijn geweest (gehoorverslag CGVS, 23/08/2007, pp.12-13). Het is evident dat uw aanwezigheid in Kathmandu op een moment waarop U eerder beweerde in India te zijn geweest van die aard is om uw verklaringen betreffende uw directe vluchtaanleiding in hun geheel als frauduleus te beschouwen."

- 4.2. In het verzoekschrift *"wenst verzoeker te benadrukken dat hij initieel inderdaad niet de waarheid vertelde maar dit geen afbreuk doet aan zijn asielrelaas en de problemen die hij gehad heeft in Nepal."* Verzoeker bevestigt dat hij getracht heeft op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden over zijn reisweg en geeft hiervoor geen aannemelijke verklaring. De Commissaris-generaal oordeelt terecht dat dit zijn algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnt. Verzoeker die legaal vertrokken is met de administratieve steun van zijn autoriteiten toont niet aan door diezelfde autoriteiten te worden gezocht in Nepal.
- 4.3. Verzoekers voorgehouden vrees voor de maobadi is aldus evenmin aannemelijk aangezien zijn autoriteiten hem niet verdenken. Zijn verklaringen dat: *"twee politiemannen in burger op zoek waren naar 'X' (uw schuilnaam), meenden dat de broer van de bruid, ene R, de genaamde X was en hem daarop doodschoten. R zou schatbewaarder geweest zijn van de Mao Badi in het district Saptari, een functie van belang"* kan niet overtuigen te meer daar verweerder terecht stelt *"Dat verzoeker een dergelijk belangrijk element, waarop hij zich trouwens baseert om zijn vrees ten aanzien van de Maobadi te verantwoorden, niet eerder in zijn procedure naar voren brengt"*, en dat dergelijke omissies *"op ernstige wijze afbreuk"* doen *"aan de geloofwaardigheid en de ernst van het door verzoeker opgeworpen asielrelaas."* Het is inderdaad redelijk te verwachten van verzoeker dit van in het begin van zijn asielprocedure spontaan vermeldt en dat hem hier niet expliciet naar moet gevraagd worden. Daarenboven moet worden benadrukt dat niettegenstaande vaststaat dat verzoeker een paspoort werd uitgereikt hij in het verzoekschrift staande houdt dat zijn identiteitskaart werd ingetrokken, hij vervolgd werd en de politie hem daardoor op het spoor kwam bij de maobadi. Verzoekers verklaringen komen bedrieglijk voor. Hij toont niet aan betrokken geweest te zijn bij de maobadi. Zijn verklaring dat hij door de maoïsten werd gezocht omdat zij hem verantwoordelijk achten voor de dood van hun schatbewaarder, is aldus evenmin geloofwaardig.

Zijn actuele vrees.

5. Verzoeker wijst in het verzoekschrift op zijn activiteiten voor de Dalits en stelt: *"Bovendien zijn er niet alleen problemen/onlusten in de Terai tussen de maobadi en de verschillende kasten maar ook tussen de verschillende kasten onderling!"* Verzoeker wijst op zijn afkomst uit de Terai en stelt: *Het is reeds algemeen bekend dat de politieke ontwikkelingen in Nepal hebben geleid tot nieuwe sociale en etnische spanningen, voornamelijk in het Zuiden van Nepal, de Terai, de streek waar verzoeker uit afkomstig is. Immers de bevolking in de Terai is niet billijk vertegenwoordigd in de nieuwe politieke structuren, noch in de indeling van kiesdistricten voor de verkiezingen van een grondwetgevende vergadering. (...) Dat er in maart 2007 in de Terai 27 doden vielen kan niet ontkend worden. Dat verzoeker dan ook schrik heeft indien hij gedwongen dient terug te keren naar Nepal. Dat bovendien er nog steeds stakingen, demonstraties en ontvoeringen zijn in de verschillende districten van de Terai en verzoeker zijn veiligheid dan ook niet 100% kan gegarandeerd worden."*

- 5.1. In de bestreden beslissing wordt vooreerst gewezen op de gunstige evolutie van de veiligheidssituatie in Nepal en dat *“op dit ogenblik zelfs de effectieve strijders van de Mao Badi niet gevisieerd worden, is het volkomen onwaarschijnlijk dat iemand die zelf geen lid was van de partij en er slechts indirecte banden mee onderhield, op dit ogenblik door de Nepalese autoriteiten gevisieerd zou worden.”*
- 5.1.1. De Commissaris-generaal betwist niet dat verzoeker *“in het verleden in Nepal bij politieke acties de rechten van de Dalit [heeft] verdedigd. Uw verklaringen en de documenten die U voorlegt tonen zulks ondubbelzinnig aan. Er wordt al evenmin in twijfel getrokken dat de Nepalese Dalit ingevolge het heersende kastensysteem het voorwerp uitmaken van discriminaties.”* Deze vaststellingen betekenen volgens de Commissaris-generaal *“echter geenszins dat er ook sprake is van een gerichte vervolging.”*
- 5.1.2. De bestreden beslissing wijst er daarenboven terecht op dat verzoekers vrees voor vervolging eerder gebaseerd is op vermoedens: *“Als daarnaar gevraagd wordt zegt U verschillende malen dat U bij een terugkeer naar Nepal misschien initieel niet zal gevisieerd worden. U stelt dat ook uw echtgenote politiek actief was, nu haar activiteiten heeft gestaakt en dus niet wordt gevisieerd. Echter, U benadrukt dat U bij terugkeer naar Nepal onvermijdelijk weer zou opkomen voor de rechten van de Dalit en dat zulks vervolging met zich zou meebrengen (gehoorverslag CGVS, 23/08/2007, pp.07-09). Er dient opgemerkt dat dit een eventualiteit is in de toekomst. U geeft echter gezien voorgaande opmerkingen zelf toe dat uw acties in het verleden niet van die aard waren om een basis te kunnen vormen voor een gerichte vervolging. Bovendien toont informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier aan dat er in Nepal wel degelijk de mogelijkheid bestaat voor de Dalit om zich legaal politiek te organiseren. Er zijn verschillende overkoepelende groeperingen, zoals de ‘Dalit NGO Federation’ en het ‘Jagaran Media Centre’ en een netwerk van Dalit intelligentsia. Alle Nepalese politieke partijen hebben een eigen Dalit-vleugel, en er vindt overleg plaats tussen deze vleugels. In de overgangsregering zetelen twee ministers van Dalit-afkomst. Al deze groepen houden zich bezig met het bestrijden van de discriminatie waarvan Dalit gebeurlijk het slachtoffer zijn. Er kan in deze context geen sprake zijn van een gerichte vervolging omwille van activisme voor de rechten van de Dalit.”*
- 5.2. Verzoeker heeft zich in Nepal mogelijk ingezet voor de rechten van de Dalits, doch maakt geen politieke vervolging aannemelijk. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vrees voor vervolging eerder hypothetisch is en onvoldoende geconcretiseerd wordt. Verzoeker kan niet toelichten door wie hij gevisieerd zou worden. Wanneer ter terechtzitting aan verzoeker gevraagd wordt *“Wie vreest U in Nepal?”* antwoordt hij *“voor iedereen”* en bevestigt aldus deze vaststellingen.
- 5.3. Ten slotte moet opnieuw gewezen worden op de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent de concrete omstandigheden die de aanleiding vormden tot zijn vlucht uit Nepal. Verzoeker heeft gelogen over zijn identiteitsdocumenten en reisweg. Hij kan niet concreet duiden door wie hij gezocht of vervolgd zou worden in Nepal. Gelet op al deze vaststellingen kan er bezwaarlijk nog enig geloof worden gehecht aan verzoeker en de ingeroepen asielmotieven.
- 5.4. De overige middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.
- 5.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

6. Wat betreft de subsidiaire bescherming.

- 6.1. Verzoeker stelt *“dat de materiele motiveringsplicht geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan. (...) Dat het CGVS dient te motiveren in haar beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. (...) Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij het slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”* Verzoeker verwijst in dit verband opnieuw naar de precare situatie in Nepal, citeert mediaberichten dienaangaande en besluit *“dat als de vredesakkoorden zullen afspringen de situatie zal escaleren als nooit tevoren (...) Alles is op dit moment dus nog mogelijk en de situatie is allesbehalve duidelijk! (...) Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Nepal.”*
- 6.2. Verweerder wijst terecht *“op de gewijzigde situatie in Nepal. Zoals blijkt uit de informatie in het administratief dossier, kan gesteld worden dat de situatie in verzoekers land van herkomst niet langer van die aard is dat er sprake is van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”*
- 6.2.1. Verzoeker meent *“dat het niet zeker [is] dat het akkoord stand zal houden”* en *“de situatie in Nepal dient dan ook uiterst voorzichtig beoordeeld te worden”* en verwijst in het verzoekschrift naar *“recente mediaberichtgeving”* en voegt in bijlage een bundel algemene rapporten en artikels toe (www.Kantipuronline.com; www.nepalnews.com; Center for Human Rights and Global Justice: “The Missing Piece of the Puzzle, Caste discrimination and the conflict in Nepal”).
- 6.2.2. Verzoeker spreekt het antwoorddocument *“nep2007-047w SB 15 c”* niet afdoende tegen. Daaruit blijkt geen gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de vreemdelingenwet. Het dient te worden vastgesteld dat verwijzingen naar algemene rapporten niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst persoonlijk wordt bedreigd en vervolgd of ernstige schade zal oplopen (R.v.St., nr.121.481 van 9 juli 2003; R.v.St., nr. 138.480 van 15 december 2004). Daarenboven kan worden gesteld dat de door verzoeker neergelegde documenten algemeen zijn doch niet tegenstrijdig aan de bevindingen van het antwoorddocument. Aangezien verzoeker zich ten slotte voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor de asielaanvraag maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade aannemelijk zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet.
- 6.3. De andere middelen en documenten kunnen de Raad niet in een andere zin doen besluiten. Verzoeker dan ook niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. .
- 6.4. De overige middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizendenzeven door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE.

K. DECLERCK.